

BALLARINOS DE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ntes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, FISQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIO: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels i respectius autors. No's retornen els originals.

D'actualitat

ILEGALITATS

Bon començament el regnat (?) d'En Mitjans! Després de cometre la ilegalitat escandalosa de convocar sessió pel dilluns, de primera convocatòria, i havent-se reunit nombre suficient, abans de començar-la s'escapa de Calà Vila, tencant el despatx de l'Alcaldia i enviant *recado* de que la sessió es faria el dimecres, faltant a la Llei municipal i obrant com un despota. Això no passa ni a Rússia, que diria En Duràn si manessin els altres.

¿Quí és l'Alcalde per no celebrar una sessió ordinària, convocada legalment i havent nombre suficient de regidors per adoptar acords, segons l'article 104 de la Llei municipal? Era potser per posar una burda ratonera, usant dels procediments clàssics del seu cosí, el Cacic, que no el deixa ni a sol ni aombra, perquè no es desconsoli. Perquè hi ha que dir que al Sr. Elefant la vara li vé gran i necessita del cosinet perquè el guí (?) en tots els seus passos i ensopegades.

Tot això tan grotesc, és motiu d'obligat comentari de la part sana del poble, que's recargola de tant riure davant de l'espectacle.

El mando d'En Mitjans serà *èpic, espatarrant i detonant*, digne d'ésser escrit amb lletres d'or en la Història de la vila.

Els conreuadors del gènere astracàn, podran apendre molt amb les escenes que aniran desenrotllant-se.

Embargs

Després de la *hombrada* del dilluns, començà el dimars la part tràgica per la vila. En aquest dia es presentà, amb tota la solemnitat

que l'argument requereix, un agent executiu de l'Ajuntament de Vilanova, *requerint legalment* an En Mitjans que si dintre el terme de 8 dies no paga la quantitat de 7.000 i pico de pessetes que deu aquest Municipi, es procedirà inexorablement a l'embarg dels ingressos municipals fins a satisfer aquella quantitat.

Es tracta de que En Julià ha deixat de pagar les quotes obligatòries per atendre les atencions de la Presó i Laboratori del Partit, corresponents desgarrífint-se als anys 1919, 20 i 21, és a dir, tot el temps que el Sr. Ventura ha fet d'Alcalde.

Aquest fet, que és cert, ha començat a posar al descobert tota la podridura de la Casa gran, que els *socialistes* (?) d'aquí han ajudat mansament a amparar i amagar. Però tot arriba el dia que se sab, com se sabran també altres deutes escandalosos, records d'aquells temps en que En Julià era Secretari.

Al fer-se càrreg de l'Alcaldia En Julià, per l'Abril de 1918, el seu antecessor, En Lluís Font (d. e. p.), que hem de reconèixer que administrà honradament i amb tota cura els interessos municipals, li deixà la comptabilitat perfectament al dia, estant corrent de pago amb la Hisenda, Diputació, Cap de Partit, llum, etc. Doncs entra En Julià i al cap de tres anys ja ha posat el seu desgavell típic, amb l'epileg de l'Escorxadó a mig fer.

La gent pregunta astorada què s'han fet de tants ingressos extraordinaris com hi han hagut aquets anys, vendes de terrenys, edificacions, etc., amb l'aggravant de que hi ha hagut supressió de personal.

Que n'hi ha de feina a aclarir-ho i que coses es tenen de sapiguer! Per això li fa tanta por que En Mitjans rellisqui i que's tingui d'obrir la Caixa.

NINOU

Així s'anomenava abans el dia de Cap d'Any: Ninou.

Ninou és contracció d'«anni novi» o d'any nou, com diem avui.

Antigament els anys es comptaven pels de l'Encarnació. Fou nostre Rei En Pere III de Catalunya i IV d'Aragó qui, en decret signat als 16 de desembre de l'any 1350, va manar que's comptessin els anys pels del Naixement del Senyor. Es d'aleshores que es troba en tots els documents escriptorals aquella fórmula: «Anno a Nativitate Domini»...

Per això a Nadal segueix Ninou.

Ninou em fa l'efecte d'una entrada vella pintada de nou per on treu el cap l'any que comença.

L'any nou sembla que hauria d'ésser realment quelcom de nou per a nosaltres, i no ho és.

Ell vé cada any de la mateixa manera, com un herald del temps amb somriures de juvenesa eterna, mentres amb ses anades i vingudes devenim nosaltres cada any més vells i tan canviats, de l'un any a l'altre, que semblen talment ésser nous.

Ninou ni arriba a ésser un compàs d'espera del temps que passa volant, per més que volguem fer d'ell una fita, una monjoia dels jorns de l'any.

Ninou vé a ésser com el balanç del temps gastat en un any a raó de vint-i-quatre hores per dia.

El temps és or, solem dir. I si per a tots no és or, és moneda

corrent que un cop gastada no es torna a recuperar mai més.

Ni un minut passat torna.

Tothom coneix el valor d'un bitllet de Banc i gairebé ningú el valor de cinc minuts malgastats. Corre el temps tan depressa que ni el més llest el pod agafar.

Del passat a l'esdevenidor no hi ha sinó un petit salt: el present. El present va amb tanta velocitat que si fós visible com un ocell, no li distingiríem el cap de la cua.

I el que diem d'un instant, ho diríem d'un any i d'un segle, si el temps no ens fós conegut pel rastre que deixa en nosaltres i en les coses nostrades.

Es conta d'un noble cavaller, rondador de donzelles, que un jorn, embogit per una damisella, li deia:

—Senyora, per què deixeu passar tant temps sense donar-me fermaça del vostre amor?...

I ella li responia:

—I a què vé això ara? Què és temps?

—O el temps és precisament ço que manca per a poder-me dir vostre i a vos meva.

—No serà això el temps—féia ella,—car si ho fós jo el veuria i no el veig. Sé el que és un castell, un jardí, un ocell que vola, una flor que es bada, un joell que llueix. Ho sé perquè ho veig clarament sense cap mena de dupte; ara, del temps no en sé res i me apar que tan desconexedor en sou vos com jo. Fins que em sapigueu ben dir què és el temps, no seré pas vostra.

—O, el temps és el sol—ell replicava.

—No, que jo el conec; el veig cada dia que surt.

—Es un enfilall de moments, d'hores, de dies, de setmanes, de mesos, d'estacions, d'anys...

—No, que jo també conec tot això! Sé pla bé el dia que menjo

pa i a l'estació que em trobo i la hora que ara és. El que no sé i vull saber, és això del temps, car no en conec sinó el nom. Fins que ho sabré no seré pas vostra. Aneu a rodar món i quan me'n podreu assabentar, us donaré fermaça del meu amor.—

I el jovencell diu que s'afanya a córrer per a saber què era el temps. Uns el prenien per boig, altres per bergant i tots d'ell feien mofa; mes, ell, de poble en poble, a tothom anava preguntant:

—Què és el temps?...

I així passà dies i mesos i anys, voltant per terra i mar, quasi sense adonar-se del camí que feia, sempre amb la talèia de saber què era el temps per a merèixer l'amor de la seva damisella.

Un jorn li digueren que a l'altra part del món hi havia un savi que donava raó de tot, car tenia la clau de tots els secrets i desfèia la troca de tots els enigmes. I ell camina que caminaràs fins a arribar-hi. Bon punt allí, preguntant i buscant, els naturals li mostraren una muntanya tota blanca de neu com la testa d'un vell que al cim vivia, i que era el savi a qui corria a preguntar:

—Què és el temps?...

I ell, amatent, li responia:

—Per què ho voleu saber?

—Perque l'amor m'hi obliga.

—Doncs, aneu—li feu el savi— que ara la vostra amor ja ho sab, i és ella qui us vol fer la revelació.

I torna a rodar món, mig ranco de tan fatigat, no parant fins que es torna a trobar al poble de la amor seva. Ni la pols del camí es treu de sobre, freturós de junyir-se amb la que tant ha enyorat. Ja davant la reixa de l'aimada, poc s'adona que portes, finestres i teulada, tot té un color estantís. Al seu esguard tot apareix igual que el jorn del seu depart, menys la gent que ronda la casa, que li sembla una altra gent, o, al menys, fa una altra cara. Mira astorat a totes bandes. I quan desconfia de trobar un conegut que porti a ella la nova de la seva arribada, la porta del palau se obre de bat a bat... i una velleta surt, tota calmosa, com fent un esforç per a pujar el graó del llindar. Té el cap blanc, com la la neu de la muntanya, el front arrugat, la barba corba, genives de color de brisa, despoblades de dents i uns ulls xics i esmortuïts, com peix pescat d'estona. El cavaller se la mira de cap a peus,

donant un pas enrera, quan ella s'afanya a dir-li:

—Sabeu ara què és el temps?...

Som jo i vós. El temps ni existeix ni passa. El que passa som nosaltres i les nostres coses: joventut, formosor, vigoria, esperances, il·lusions... i així anem envellint i morint.—

No, doncs, per venir un any nou enjoventim nosaltres ni el temps, car Ninou no fa altra cosa que venir a posar una rosca més a la roda dels segles, mentres nosaltres, calladament, anem passant.

I per més que diguem Any nou, vida nova; en el sentit de reformar-la tan bé com poguem, any nou en ordre del temps sempre serà vida vella, perque cada any tenim un any més.

MN. J. CARDONA

Sessions de l'Ajuntament

La de primera convocatòria del dia 2 no pogué celebrar-se per incomparència de l'Alcalde accidental que l'havia convocada, D. Joan Mitjans Julià, sense que delegués al segon Tinent la seva representació.

Es reuniren a Cala Vila per a complir el seu deure de regidors els Srs. D. Rafel Martín, D. Rafel Padrol, D. Josep Planas Robert i D. Ramón Martí, regidors efectius, i D. Sebastià Carbonell Soler, D. Antò III, D. Lluís de Dalmau i D. Vicens Guillot, regidors interins; en total, vuit, nombre més que suficient per a celebrar sessió.

Com siga que el *sanyó* Alcalde poc avans de l' hora fixada per la sessió havia abandonat el seu despatx, diguent als empleats que no hi hauria sessió, els regidors reunits cregueren el cas d'abandonar de funcions i de desatenció vers el més elemental deure en el compliment de la Llei, requerint per lo tant al Sr. Secretari de l'Ajuntament per a que estengués una acta protestant de l'*alcaldada* d'En Mitjans, fent-hi constar tots els particulars pertinents al cas.

El nombrós públic que, estacionat a la galeria, escales i vestíbul, esperava ansiós i encuriosit la sessió, a l'enterarse pels *laca-yos convulsionistas* que no se'n celebraria perque an el *sanyó* Alcalde *no li donava la gana*, protestà iradament amb crits i xiulets; començant a desfilir quan

després de firmar l'acta de protesta sortiren els regidors Martín i Guillot.

Els comentaris per l'actitud tan incorrecta d'En Mitjans eren lo molt durs que ja 's pod compendre, sobre tot entre'ls nombrosos grups que després es formaren al Cap de la Vila.

ORDINARIA DEL DIA 4

La presideix En Mitjans, assistinthi els regidors Srs. Durán, Carbonell Soler, Guillot, Hill, Dalmau, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí Escala.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, En Mitjans diu que faltaria a un deure de companyerisme si no donés la salutació als regidors interins; esperant que tots junts, compenetrats de lo que és una administració municipal, aportin tots els seus esforços per a fer una bona obra de compenyisme i administració. I demana que si tenen petits rencors els deixin perdre; tornant a recomanar que facin bona administració, per l'engrandiment del poble.

En Guillot agraeix el saluto, i demana que 'ls que governen i la majoria no prenguin el dret a les minories; desitja que cooperin a l'obra regeneradora de la vila, i diu que en la cosa administrativa poden comptarhi amb tot.

S'acorda complimentar un ofici de l'Alcalde de Vilanova demanant que tots els Ajuntaments d'aquest Partit sollicitin la derogació del R. D. de 28 de Juliol relatiu a la creació de brigades sanitàries, ja que en la nostra província ja hi està implantat aquest servei.

Es queda enterat i s'acorda correspondre-hi,—amb els vots d'En Durán i En Guillot en contra,—de la invitació del Sr. Regent de la Parròquia convidant al Ajuntament a l'Ofici del dia de Reis.

També s'acorda la inclusió en el proper alistament de l'Exèrcit, dels joves conveïns Josep Albons Trenzano, Magi Pons Soler, Juli Martínez Herrero, Josep Piquer Serrano, Antò Nicolau Capdet, Ferrán Hulgado Pérez i Joan Tatusaus Fuster, i la inclusió del compatrici Elías Garcia Guardiola.

Queda aprovada la recaptació de Consums del mes de Desembre, que puja a la suma de 4.261'67 ptes.

Es dona aprovació a un compte de la farmàcia de D. Josep Ferret Robert, i passen a estudi de la Comissió corresponent un compte del fuster Salvador Picas i un altre del recader Magi Hill.

S'acorda empadronar com a veí a don Jacinto Picas Virella.

Es concedeix permís a D. Jaume Mora Mora per a executar obres en la seva casa del carrer d'En Bosch, n.º 5, i a D.ª Salvadora Forment, vda. de Soler, per a fer-ne en la seva del carrer Major, 35.

Acte seguit es llegeix la proposta que a continuació transcrivim:

«ltre. Sr. :

Para poder desempeñar con acierto el gobierno de un Municipio, entre otros particulares es requisito indispensable poder contar con la confianza de los administrados, pues sin ésta toda labor que se realice es infructuosa.

El mantenimiento de esta confianza es el primer cuidado que deben tener cuantos ejercen el cargo de concejal de un Ayuntamiento.

Es un hecho evidéntísimo, y que como tal debe reconocerse, el de que una gran parte de la población de Sitges, un sector importantísimo de esta villa, ha retirado toda su confianza a la Administración municipal de la misma. Las causas

no hay para qué enumerarlas: en primer lugar, porque de todos son conocidas, y en segundo término, porque es innecesario, ya que basta con saber que no se cuenta con la confianza del vecindario, para hacer todos los esfuerzos necesarios a fin de adquirirla de nuevo, en lo posible.

Un hecho reciente, también de todos conocido, ha venido a cambiar radicalmente la composición de este Ayuntamiento, aunque no tanto en lo que afecta al primer cargo. Este cambio, a pesar de ser tan solo relativo, por la circunstancia que se acaba de indicar, impone deberes a cumplir, siendo el primero de ellos el referido.

Para lograr una finalidad de tanta trascendencia, precisa desarrollar una conducta totalmente distinta de la que ha motivado el apartamiento de la opinión pública hacia el gobierno municipal. Esta conducta no es otra que la de dar continuo conocimiento al vecindario, y, por tanto, al contribuyente, de la forma cómo se administran sus intereses; huyendo en absoluto de este sistema funesto de administración según el cual no ya el indicado vecindario, sino la misma Corporación municipal, es la que ignora cómo se efectúa esta administración.

El vecindario, por lo tanto, tiene perfecto derecho a que se le entere de todo, por cuanto es el único que proporciona el dinero necesario para sostener las cargas públicas; y los concejales con mayor motivo tienen este derecho, por la razón de que, según el artículo 99 de la Ley Municipal, son responsables de los votos que emitan.

Por todas las consideraciones expuestas, los Concejales que suscriben tienen el honor de someter a la deliberación del Consistorio la siguiente

PROPOSICIÓN

1.º—Que se declare urgente.

2.º—Que se nombre una Comisión compuesta de cuatro senores Concejales encargada de efectuar un estudio de la forma cómo han sido administrados los intereses municipales en los últimos tres ejercicios económicos y también en lo transcurrido del presente; pudiendo al efecto asesorarse del técnico que la Comisión estime conveniente.

3.º—Que por el Sr. Alcalde Presidente se den toda clase de facilidades para que esta Comisión pueda cumplir su cometido con el mayor acierto, a cuyo efecto pondrá de manifiesto a la misma todos los documentos que le reclame.

4.º—Que para el caso de estimar la Comisión, como consecuencia de sus estudios o investigaciones, que existe alguna responsabilidad a exigir o alguna medida de buen gobierno a tomar, proponga al Consistorio la adopción de los acuerdos pertinentes.

5.º—Que para formar parte de la misma Comisión se designe a los Concejales D. Vicente Guillot, D. Juan Durán, don Ramón Martí i D. José Planas Robert.

6.º—Que en lo sucesivo y al objeto de que la forma cómo se administran los intereses del vecindario pueda inspirar a éste la debida confianza, se dé estricto cumplimiento a lo que dispone el párrafo tercero del artículo 166 de la Ley Municipal, y, en su consecuencia, constantemente, en los días y horas útiles, de todo el año, estén a disposición de cualquier vecino que lo desee, las cuentas y documentos originales, de los cuales se permitirá sacar apuntes y copias.

Casas Consistoriales, de Sitges, a 2 de Enero de 1922. — *Sebastián Carbonell Soler.*—*Luis de Dalmau.*—*Antonio III.*

En Carbonell Soler la defensa i diu que no es cap secret el desenrotll que l'indústria, les edificacions i els toldos han adquirit a Sitges; trovant-se, per aquest motiu, els que devien confeccionar els pressupostos, amb uns ingressos amb els que ja mai s'havia pogut comptar. Doncs bé; a pesar d'això, la vila es troba amb moltes coses que fa pena i tristesa confessar-les, com ho demostra el fet de que — sense anar més lluny — ahir mateix vingués a fer-se una notificació d'embarg a l'Ajuntament si no es fa efectiu lo consignat per gastos carcelaris (En Mitjans interromp). Diu que és molt lamentable que s'deguin també cinc mesos d'enllumenat elèctric (interromp En Duràn). Com també ho és, continua dient, que fins avui, i encare per por, no s'hagin pagat els bonos no de l'any passat, sinó d'are dos anys (interromp d'En Serra). No és pas menys sensible, igualment, el cas que aquí es registra de que cap operari de torn vol acceptar el càrreg, no ca dir per quin motiu. Lamentable resulta, així mateix, el que hi hagi pendent una Biblioteca de la Mancomunitat; que tampoc es faci, com se va prometre, la Escola de la Forja; que hi hagi pendents de construcció les Cases Barates, malgrat haver-se posat primeres pedres amb tot bombo i pressopopeya; que 'ls industrials que fan feines per al Municipi no poden cobrarles; que 'l Passeig de la Ribera es troba en un estat pessim; que 'l pis dels carrers fa llàstima; etc., etc., etc. Afegeix que tot això és incompreensible que passi; que la protesta contra aquesta situació lamentable surt de tot el veïnat en general; i que, per lo tant, convé an els mateixos regidors, més que a ningú, que tot es posi en clar, per a després procedir convenientment. Per això, doncs, demana que s'voti integra la proposta; tant més quant ells són interins i volen saver de que van.

En Serra troba bé la proposta; però sent que fassi crítica de les Cases Barates, les quals mentre aquell era al poder no pogué fer. (Rialles, crits i escàndol.)

En Mitjans, des de la Presidència, amenaça amb expulsar el públic del local si persisteix en la seva actitud.

En Duràn saludà als nous regidors, malgrat sentir que no provinguin d'elecció popular. Diu que admet la proposta i que per la seva part estarà en el seu lloc. És d'opinió que en la proposta no hi ha prou sinceritat, doncs, segons ell, tot lo que se ha fet s'ha portat a sessió, se ha donat al públic i s'hi ha fet llum; no cabent'hi, per consegüent, el rezel. Està en que és una suposició gratuïta això de que 'l veïnat ignora com se l'administra. Diu que en tot hi han intervingut els regidors de les tres fraccions representades; i explica, contestant an En Carbonell, tot lo fet, respecte als punts exposats, i acaba dient que'l seu lema és: llum, justícia i veritat.

En Carbonell, que, com és natural, amb tal llum no pod haver-se quedat a les fosques, diu que avans encare no ha aludit a l'assumpte del nou Escorxador, quin edifici, sense acabar, resta clausurat, perquè, segons sembla, s'han agotat els recursos pecuniaris indispensables: faltant per arè «no més» uns DEU MIL DUROS per a acabar-lo.

En Planas Robert, contestant a l'alusió d'En Duràn, manifesta que encare que ells han intervingut al Municipi, en cambi, per motius prou sapiguts, no han col·laborat en moltes coses, lo qual no és tot igual; per consegüent, ells no'n són responsables de la mala administració, apart de que l'Alcalde és l'ordenador de pagos i pod procedir en un o en altre sentit: rebutjant, en conseqüència, tota la maquiavèlica intenció que puguin tenir les paraules del «leiauder» socialero.

En Martí Escala, després de ressenyar l'assumpte del Jutjat i el Municipi, i de remarcar lo anteriorment exposat per En Planas, acaba demanant que s'passi a votació la proposta presentada.

En Mitjans parla i s'exclama de que tot lo que are aquí acaba de relatar-se afecta a altres companys, als quals deu defensar. Diu que sembla que hagi entrat la desconfiança; i que sempre pod havern'hi de mal contents; i que no és opinió general; i que s'ha parlat de grans ingressos però no se ha dit res de grans gastos; i que no hi ha cap població de l'importància de Sitges que hagi obsequiat amb «aguinaldo» als soldats, sense constar en pressupost, i que no han considerat que quan han vingut grans personalitats han sigut «explèndidament» ateses, quedantne molt contentes de trovarhi «jalberguel» i atencions; i que això i allò i lo de més enllà representa un gros sacrifici; i que ha parlat «un de cañ Bartés» que inclòs «deuen» al Municipi... per no volguer pagar i per això ningú té confiança amb l'Ajuntament; i que tot això és degut a una campanya indigna, ja que mai s'ha vist que per una qüestió «privada» hagin sigut processats regidors...

En Guillot interromp, demanant a la Presidència se ceneixi a tractar de la proposta.

En Mitjans, més enfutismat, continua fent abús de la paraula, i diu: Jo, com a President, haig de defensar lo que aquí se ha combatut; i, per lo tant, jaig de parlar clar! ¡sense embuts! ¡reerestina, si s'descuida!!!. Vostès han vingut preparats, i jo no puc permetre que's falti a la vritat! Deu ne proves d'això...

En Martí Escala: Ara ho sabrem! (Escàndol del públic.)

En Mitjans: Sr. Planas, fassi callar an En Martí Escala...

En Planas Robert: No soc cap mestre d'estudi, jo, home! (Rialles.)

En Duràn: Segueu, home, segueu! (Més escàndol.)

En Mitjans: Doncs, sí: vingué el Jutjat a requerir al Municipi, i això no és cap vergonya, perquè ni jo ni l'Alcalde tenim màquina de fer diners; doncs això ho ha fet l'Ajuntament de Vilanova per 7.700 pessetes, i en cambi ell deuen 200 mil duros a l'Estat, i ningú els hi diu res, per que són companys de caciquisme dels que are hi ha a Madrid (¡muy bien!); que això del requeriment el Jutjat ho feu a quatre o cinc pobles; per lo que si s'ha fet aquí no és cap vergonya. I en quant a la electricitat, no s'heu tant com se diu, doncs es té pagat fins a l'Agost. (Ara vé'l millor): L'Ajuntament no té cap màquina de fer diners; i jo pregunto, senyors: si té ganes de pagar i no paga perquè no té quartos, ¡bonyl ¿què ha de fer? ¿que és cap vergonya?... Tots volem els carrers arreglats com en una gran ciutat, pero... I en quant a lo del Matadero, res: ha passat que se han equivocat en els càlculs. ¡Què carai!, tambe hi ha propietaris que fan un pressupost per a una obra i al ser al primer pis es troven amb que ja s'han acabat els quartets... (Rialles generals) I si no hi ha quartets ún no se n'ha de donar vergonya, ni molt menos.

En Planas demana la paraula per a advertir que lo que és debat fuig de la proposta.

En Mitjans espera que amb lo dit En Carbonell es donarà per satisfet.

En Duràn explica lo referent a l'Escorxador, de lo que diu que fins el dia s'hi porten gastades 67.700 i pico de pessetes, i que el total per a fer-lo era de 60.000, per lo que del dèficit de les 7.700 l'Ajuntament n'ha pagat 5.279 dels fondos municipals, debent-se al contractista 2.427'50 pessetes; que a l'acabar se els quartos conveniren en fer gestions prop de una

persona perquè els deixés, estant-se en negociacions; que l'arquitecte municipal digué que lo gastat era el cost de l'obra igual com està avui, que és cert; que per acabar les obres falten 50.000 pessetes; que espera que les gestions fructifiquin i aleshores amb la cooperació fer-ho, donant la major garantia possible, ja que les coses que es comencen dient que no es pagaràn són mortes.

En Mitjans: Ara veurà el Sr. Carbonell que ens hem adelantat. (Rialles.)

En Planas Robert diu que primerament no volen entrar en discussions en lo de l'Escorxador, i segonament, ja que el Sr. Mitjans vol les coses clares, suposo no tindrà inconvenient en que constin en acta les paraules que ha pronunciat referents a que la justícia es mou per a servir als interessos regionalistes.

En Mitjans: Ah, no; vostè porta una intenció i jo en tinc un'altra (grans rialles); no hi vull caure a la ràtonera; ¿què s'ha pensat?; jo no ho he dit per ofendre.

En Planas Robert: No hi tinc cap interès en que hi constin; però sàpiga el Sr. Mitjans que els homes quan diuen una paraula l'han de sostenir.

En Martí es queixa de que les dades que ha portat En Duràn ho hagi fet a espatlles de la Comissió de Foment; demana, ademés, que la sessió es prorrogui al menys per una hora.

En Mitjans: Vostè deu haver vingut aquí per manar (rialles i escàndol); la Presidència farà el que convingui quan arribi l'hora; vostè el que vol és fer-nos gallines. (Murga, continuant una estona per l'istil.)

En Planas Robert: ¿l proposició que no es vota?

En Duràn demana que a la Comissió de la proposició s'hi afegeixi a En Serra, lo que s'accepta, i *por fin* queda acceptada la proposició.

En Mitjans fa llegir una proposta que diu és per a contrarrestar l'altra, i la qual és una «Memòria» d'En Julià donant compte de tot lo que s'ha pagat referent a Clavegueres, Cementiri, lo recaptat per la Festa Major, Escorxador nou, que ho atribueix a la puja de materials, la subscripció per als soldats del Marroc, bonos als pobres, etc. Acabada la lectura, En Mitjans, tot còfoi, diu que queda desvanescuda la fantasma o l'ultimatum.

S'arma gran discussió entre la Presidència i els regidors, per si s'ha de prorrogar o no la sessió, i finalment l'aixeca, entre un escàndol formidable i les impreccions dels regidors per l'alcaldata d'En Mitjans, que el queda defensant el segon d'abordo, el dinàstic-socialista Sr. Duràn.

Els comentaris de la conscient democràcia no poden ser més justificats, per la manera incivil com l'Alcalde accidental es condueix, així en la sessió de primera convocatòria com en la de segona al no permetre a la majoria que acordés la pròrroga de la sessió per menys d'una hora a l'objecte d'enllestir les proposicions que s'incloueren en l'ordre del dia.

Significats elements *convulsionistes* s'esforçaren amb les seves grolleries en justificar la conducta de l'Alcalde. Es de creure que ell i ls elacayos que'l segueixen faràn tots els possibles per a entorpir la vida municipal, fentla infructuosa. I... ¡visca la llibertat!

Dietari de la vila

DIUMENGE

En el partit de foot-ball celebrat entre l'equip «Sitges» i una selecció de l'«Espanya» de Barcelona, han resultat guanyadors els vilatans per 3 goals a 2.

** Per a solemnitzar la entrada de l'any nou, en el Temple parroquial es celebren solemnes Oficis amb adoració a l'Infant Jesús; el «Grop Sardanista» s'ha vist concorregut pels aimants de nostra dansa nacional; els Manels molt felicitats; i en els locals d'esbarjo es donen les acostumades diversions públiques.

DILLUNS

Molt concorreguts es veuen els funerals que es celebren a la Parròquia en sufragi de la bondadosa compatriota D.ª Josepa Rigual Mas de Borí.

Reiterem a son espòs i demés família nostre més sentit pèsam.

† A les quatre de la tarda és portat al clos sagrat el cadavre de l'apreciada conveïna D.ª Maria Esteve Figueras de Baqués, que ha mort a primera hora de avui als 67 anys d'edat, després d'haver rebut els Sants Sacraments i els auxilis espirituals.

Al seu afligit espòs, fills i demés familiars, donem nostre pèsam.

DIMARS

En el Temple parroquial aquest matí tenen lloc solemnes funerals aplicats en sufragi de l'ànima de l'estimat compatriota D. Joan Robert Brauet; a quin acte hi assisteix gran nombre de conveïns desitjosos de rendir-li aquest tribut pòstum.

Reiterem a la seva germana i demés familiars el testimoni de nostre condol.

DIMECRES

Aquest matí en el Santuari de Nostra Dona del Vinyet contrauen matrimoni el compatriota el metge D. Joan Manel Catasús Catasús i la gentil i formosa conveïna Na Maria Muiño Calafat.

Beneeix la cerimònia el Sr. Regent, D. Lluís G. Monfort, el qual, després de la consegüent missa de velacions, els endreça una carinyosa i eloqüent plàtica sots el tema «Sols la mort em separarà de tu», en la qual posa de manifest les bones dots que té el Sr. Regent per aquets cassos.

Actuen de padrins i testimonis: per la part d'ell, el seu germà el poeta D. Trinitat i el familiar D. Joan Catasús Catasús; i per la d'ella, D. Sadurní Llausó Giralt i D. Joan Muiño Calafat.

Acabada la festa religiosa, els contractants, amb llurs familiars i convidats, es traslladen al Restaurant del «Pabelló de Mar», on els és servit un esplèndid lunch.

Rebin els desposats i llurs famílies nostra enhorabona, desitjant als primers una eterna lluna de mel.

DIVENDRES

Festivitat dels Reis: A les deu del matí a la Parròquia es celebren solemnes Oficis, adorant-se al Jesuset i interpretant la música de Capella la «Missa del Monte Carmelo», del Mtre. Puig; assistint-hi les Autoritats, representades per l'Alcalde accidental, Tinent de Carrabiners i Fiscal.

A la tarda en els llocs d'esbarjo hi ha hagut cine, ball i sardanes.

** Visiten lo més notable de Sitgen una nodrida colla de concorrents a l'Assemblea del Professorat.

Fàbrica MOSAICS

ANTON PAGÈS I C.^a

Grandioses existències

Sorça varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetat

Exitcreixent pelsseus bonsresultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3
SITGES

Yoghourt Natural DANONE

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verda-
dero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, de infinidad de terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Claris, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumí: Rmbla. Canaletes, 1; Dr O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Llenas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquerdo: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SURROCA: Calle del Mar, 76.

SITGES i Farmacia de J. FERRET ROBERT i Parelladas, 1

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Camiseria y Bonbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurgià - Dentista nort-americà

Parelladas, 30 - Sitges

Moscatell lligitim

VIDUA DE ROBERT

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

— **SITGES** —

Telefons 338 i 398